

[Stats- og udenrigsministeren.]

mindelige diskussion eller kampagne, der føres imod Parisaftalerne. Må jeg derfor sige blot to ord om sagens politiske side.

Man har villet udlægge det derhen, at en folkeafstemning vil kunne forhindre Vesttysklands genoprustning. Det er ikke det, folketinget til sin tid skal tage stilling til; det står ikke i Danmarks magt at afgøre dette spørgsmål, lige så lidt som Danmark ved en folkeafstemning kunne have forhindret, at Østtyskland er blevet oprustet, som det er sket. Det, Danmark skal tage stilling til, er, om denne oprustning skal finde sted under den kontrol og de garantier, som Forbundsrepublikken Tysklands optagelse i NATO vil kunne give, og det tror jeg for mit eget vedkommende ikke der er meget grund til at spørge vælgerne om deres mening om.

Aksel Larsen: Jeg troede ikke, at tingets forretningsorden forudsatte, at man under spørgetiden gav sig til at yppe diskussion om ting, der ikke er spurgt om. Det kan efter min mening i hvert fald — men andre har åbenbart en anden mening — ikke være hensigten med spørgetiden, at den minister, man retter et konkret spørgsmål til, skal fremsætte uvederhæftige og urigtige påstande om østtysk oprustning eller om lignende problemer. Jeg har rejst spørgsmålet, fordi jeg ønsker, at den forvirring, der søges spredt i offentligheden, bliver afløst af klarhed. Det har været hævdet navnlig i regeringspressen, at det simpelt hen er forbudt at lave folkeafstemning om Vesttysklands optagelse i Atlantpagten. Hvad det angår, har jeg fået et tilstrækkelig tydeligt svar fra den højtærede minister: at grundloven ikke forbyder det, at det kan lade sig gøre at lave folkeafstemning om Vesttysklands optagelse i Atlantpagten. Jeg tillader mig at spørge ministeren, om han som partiformand vil medvirke til, at hans egen partipresse holder sig til sandheden i denne sag i fremtiden.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Ja, jeg vil ikke alene medvirke til det med største glæde, men jeg vil også fastslå, at det har min partipresse til min store tilfredsstillelse gjort hele tiden. Hvis det ærede medlem og jeg kunne stå på

nogenlunde lige fod med hensyn til sandhedens placering i vore blade, var vi godt stillet begge to — jeg føler mig i hvert fald godt stillet.

Jeg er meget ked af, at det ærede medlem fandt, at jeg havde fremsat uvederhæftige oplysninger og givet politiske besvarelser. Det er muligt, at jeg tager fejl, men jeg erindrer ikke, at der i forretningsordenen findes særlige retningslinier for, hvordan en minister skal forme sit svar på et spørgsmål, ligesom der heller ikke står noget om, med hvor mange citater fra politiske udtalelser og blade en spørger må begrunde et i formen formelt holdt spørgsmål; jeg ved ikke af, at der er nogen retningslinier for det. Jeg er ked af, hvis det, jeg har sagt, er opfattet som uvederhæftigt; men med hensyn til, om man holder sig til det vederhæftige, kan man kun bygge på sin egen samvittighed. Jeg holder mig til det svar, jeg har givet, jeg synes, det er klart og sagligt, og jeg synes ikke, det skulle have den grimme betegnelse heftet på sig. At det ærede medlem ikke kan lide svaret ... (*Aksel Larsen:* Jeg takkede for det!) ... Nu hører jeg, at det ærede medlem takker for svaret; det er straks en vis drejning i forhold til det ærede medlems replik.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders retigheder og pligter i anledning af fødsel. [Af Petra Petersen m. fl.]

Valgt blev: *Viola Nørløv, Nina Andersen, Kaj Andresen, Hjortnæs, Kai Jensen, Orla Pedersen, Sofie Pedersen, Edel Saunte, Ellen Poulsen, Jens Chr. Christensen, Foged, Gideon, Krogh, Erna Sørensen, Gottschalck-Hansen, Marie Antoinette von Lowzow og Kirsten Gloerfelt-Tarp.*

Den følgende sag var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af lov nr.